

Editorial

"Inauguració de l'escola nova" és com una frase màgica... l'abracadabra d'il·lusions i de projectes... La frase que ens obre a noves perspectives, a noves possibilitats.

Fins que no hem arribat aquí s'ha anat desgranant tot el camí d'un equip, tota una evolució que anirem explicant en el contingut d'aquest número del Poti-Poti.

Però ara és difícil sotmetre's al record de deu anys de treball...

Aquesta no és una escola que s'hagi construït per inaugurar un nou edifici, ni per crear una bona imatge. No, és una escola que s'ha fet per poder desenvolupar millor una forma d'educar els nens, és fruit del treball de deu anys.

Quan un dia vam arribar a l'escola un grup nou de noies no teníem massa clar el que anàvem a fer, la situació polític-social dels moments ens demanava una sèrie d'actituds reivindicatives que sí estaven assolides, però amb els nens, a part de quatre punts més o menys bàsics, no sabíem ben bé per on anar. Van ser anys d'intuïció i de bona voluntat.

A poc a poc va anar sorgint la necessitat de dur un treball més seriós, més professional. Quina quantitat de reunions, cursets, llibres, informacions, discussions!!.

La realitat que no érem ni volíem ser una "Guarderia" sinó una escola, que donés als nens tota una experiència d'hàbits i de sociabilitat, uns coneixements i un despertar a una manera intensa de fer i d'ésser, va dur a unes quantes de nosaltres a fer els estudis que ens qualificuessin com a mestres, d'una banda tot cercant coneixements psicològics del nen més profunds, d'altra perquè volíem un reconeixement digne de la nostra feina volíem ser mestres perquè els nens petits s'ho mereixien, perquè la societat havia de reconèixer que els

